

[**Esther Malling Pedersen.**]

ophæver, hvad vi har betragtet som skadeligt. Saaledes forholder det sig med det foreliggende Lovforslag, i hvilket den højtærede Justitsminister selv foreslaar Ophævelse af de Paragraffer i Svangerskabsloven, der angaar Seksualklinikkens Oprettelse.

Der er, forekommer det mig, noget at lære af hele denne Sag. Den har vist, hvor uhyre stor Betydning det har, at et Lovforslag af saa gennemgribende etisk og kulturel Rækkevidde som det her omhandlede bliver Genstand for Drøftelse i Befolkningen, saa man derude forstaaer, hvilke Perspektiver der aabner sig. Den Folkestemning, der rejste sig mod Seksualklinikkerne, da det rigtig gik op for Befolkningen, hvad der var Tale om, har maaske dog ikke været helt uden Indflydelse paa det lykkelige Resultat, som er naaet, hvis det da ikke skal tages helt bogstaveligt, at den højtærede Justitsminister havde fremsat Forslag om en Institution, som Ministeren i Virkeligheden ikke selv ønskede oprettet. I alle Tilfælde har vi set dette, at de Synspunkter, der fra mit Partis Side blev gjort gældende under Behandlingen af hele denne Sag, har vist sig at finde Genklang hos store Dele af Befolkningen; og den foreliggende Sag viser da klart, at saadanne Lovforslag ikke bør forceres frem, men at der bør gives Lejlighed til at drøfte dem til Bunds, før de ophøjes til Lov. I dette specielle Tilfælde er der for saa vidt ingen Skade sket, som den højtærede Minister, efter hvad man kan forstaa, nok vilde have en Lov om Seksualklinikkens Oprettelse, men ikke vilde bruge den. Jeg indrømmer, at det forekommer mig at være en noget ejendommelig Fremgangsmaade: at man lovfæster Institutioner, der, i saa høj Grad som Tilfældet er, vilde faa Indflydelse paa Ungdommens etiske og kulturelle Indstilling, naar Ministeren dog helst saa dem blive uanvendt. Ministeren tvivlede altsaa selv om deres Formaalstjenlighed og havde maaske heller ikke nogen egentlig Plan med Hensyn til Klinikernes Virkemaade; i hvert Fald var det ikke gørligt under Sagens Behandling i sin Tid at faa Oplysninger hos den højtærede Minister med Hensyn til Tilrettelæggelsen og Ledelsen af disse Klinikker, det vil sige det Præg, deres Virksomhed vilde faa, og netop dette har jo stor Betydning og er en meget væsentlig Ting i denne Forbindelse.

Hovedsagen er imidlertid, at Klinikkerne nu forsvinder, uden at de har faaet Lejlighed til at gøre nogen Skade, hvad

den Styrke, hvormed Befolkningen i vide Kredse reagerede over for dem, viste, de vilde gøre. Og det forekommer mig, at der er en anden Ting, man kan lære af hele denne Sag: at Folket lykkeligvis endnu har sin Sundhed i Behold. Alt taget i Betragtning kan man vel derfor sige, at Enden er god, og saa er som bekendt alting godt. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne med Glæde anbefale det foreliggende Lovforslag.

Lisbet Hindsgaul: Jeg vil blot ved Behandlingen af dette Lovforslag udtale, at det er mig ligegyldigt, hvad der er gaaet forud, og hvilke Motiver der har været til Stede ved Forelæggelsen. Hovedsagen er for mig, at Lovforslaget om Ændringer i Loven om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab i Dag er en Kendsgerning, og paa mit Partis Vegne kan jeg udtale, at vi tiltræder det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker for Modtagelsen af dette Lovforslag og beklager, at Venstres ærede Ordfører (Esther Malling Pedersen) altid har den Venstre iboende Trang til at granske Hjerter og Nyre, en Trang, som Det konservative Folkepartis ærede Ordfører (Lisbet Hindsgaul) til min Glæde frafaldt. Da Hjerter og Nyre imidlertid er i Orden hos mig, har jeg ikke noget imod at oplyse Venstres ærede Ordfører om, hvordan det forholder sig. Der hersker jo en pinlig Forvirring i det ærede Medlems Hjerne med Hensyn til Opfattelsen af hele denne Sag.

Forholdet ligger saaledes: Svangerskabskommissionen, der var meget alsidigt sammensat, af kendte og ansete Navne, foreslog med 19 af 20 Stemmer en Ordning, som Regeringen ansaa for ganske uacceptabel. Jeg har med min tidligere Tilbøjelighed til stærke Udtryk, som nu under den senere Tids Begivenheder er stærkt afsvækket, brugt Udtrykket Miskmask om denne Kommissions Resultater. Det gjaldt altsaa om at lovgive paa Trods af Kommissionen og en meget stærk Stemning til Fordel for Kommissionens Flertal. Den ærede Ordfører for Venstre synes kun at kende de Stemninger, der hersker i Venstrekredse, men det er jo et stadig svindende Parti inden for Befolkningen, og der er jo stærke Stemninger ogsaa i andre Kredse, og Forholdet var altsaa det, at Regeringen stod over for at skulle lovgive over for den meget stærke